

Dyssegaards- Kirken

Nr. 3.

September 1959

24. Årgang

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8, Hellerup. Telf. GE 2364. Træffes
bedst hverdage (undtagen Tirsdag) Kl. 18—19.

Residerende Kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, Hellerup. Telef. SØ 6183. Træffes
bedst Hverdage (undtagen Fredag) Kl. 12—13.

Kordegn Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Hellerup. Telf. GE 2875. Træffes
Hverdage (undtagen Torsdag) Kl. 10—13. Fredag
tillige Kl. 18—19.

Organist, Dr. phil. Povl Hamburger,
Jægerbakken 7, Gentofte. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Skoleinspektør Chr. Larsen,
Hulkærvej 11, Søborg. Telf. SØ 1550.

Menighedsplejen:
Formand: **Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.**
Kasserer: **Hr. Chr. Lundbye.**

firmeret det følgende efterår (søndag den 2. oktober 1960), bedes møde i præstegården *Mandag* den 26. oktober d. å. kl. 8.

Dåbsattest medbringes. — Indskrivning kan også ske i træffetiden hos præsterne.

Hans Thyge Jacobsen.

Kirkebetjent (ringer) og kirkekone.

I ovennævnte stillinger har menighedsrådet med provstiudvalgets godkendelse fra 1. oktober d. å. ansat hidtilværende sekretær i chaufførernes fagforening, *H. Braune og hustru*, Dyssegårdsvej 98.

Det kendte og afholdte ægtepar skal også her i kirkebladet have en hjertelig velkomsthilsen med ønsket om velsignelse og megen glæde i deres nye gerning i vor smukke nye kirke.

De vil straks gå i gang med en lang række forberedelser til kirkens fuldførelse og indvielse, således at vi kan stå fuldt rede til normal »drift« straks fra indvielsesdagen.

H. Th. J.

Konfirmationsforberedelsen

Der er sket en ret gennemgribende forandring, som vi beder alle hjem i sognet om at være opmærksomme på.

Ændringen skyldes en fornyet overenskomst mellem Gentofte Kommunes skolevæsen og samtlige præster i Gentofte Kommune.

Konfirmationsforberedelse i sommerhalvåret finder *ikke mere sted*. Årsag: Der lægges fra skolens side m. h. t. lektier og lejrskoler m. v. så meget beslag på børnene, at de ca. 20 lektioner, præsterne kan have med børnene, ikke mere kan siges at være fyldestgørende.

Dette vil altså sige: Der er nu kun konfirmationslæsning i vinterhalvåret.

Såfremt man ønsker sit barn konfirmeret i oktober, kan dette udmærket lade sig gøre. *Men forberedelsen* finder sted i foregående vinterhalvår.

Børn, som ønskes konfirmeret til foråret 1960 (søndag den 10. april), og børn, som ønskes kon-

Gamles udflugt

Menighedsplejens årlige udflugt for sognets gamle vil finde sted torsdag den 17. september. Vognmand *Emil Edelskov*, Mylius Erichsens Allé 58, har med sædvanlig hjælpsomhed stillet flotte busser til rådighed, hvorfor vi bringer ham oprigtig tak. — Man mødes ved præstegården kl. 13.30. — Alle ældre mennesker er hjerteligt velkomne, men man bedes om at melde sig i forvejen hos præsterne eller klokkeren.

Og så håber vi på fint vejr, en smuk køretur og et festligt kaffebord »et eller andet sted« i Nordsjælland. — Deltagelsen er gratis. Man er menighedsplejens gæster.

„For høsten her og høsten hist —“.

Overskriften over denne artikel stammer fra en af Grundtvigs salmer; den står i Den danske Salmebog nr. 677. De kender den godt. Den hedder: »Nu falmer skoven trindt om land«.

Vi har jo haft en strålende sommer, som vi ikke længe har oplevet den. Og nu er højsommeren til ende, og høsten på Danmarks agre er snart i lade. Når man som jeg lige er kommet hjem fra et sommerferieophold ud på det dejlige danske bondeland og oplevet indhøstningen af de gyldne aks og vipper, så der kun blev den sorte muld og stubbene de gølge tilbage, så fyldes ens sind med ydmyg tak og lovsang til høstens Herre.

»Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad Han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet«.

Det er nu ikke bare for poesien skyld eller for at ære Grundtvigs minde, at jeg nævner dette — men for at understrege, at der er en meget nøje forbindelse mellem det Guds under, der sker, når bondens udsæd giver fold om høsten og den Guds nådegave, der blev givet os, da ordet og vandet og den hellige ånd forenede sig i den stund, da vi blev døbt — da der blev nedlagt en sæd i vore hjerter, så vi fra at være vor fars og mors børn også blev Guds børn.

Mange mennesker, der ikke har sat deres ben i Guds hus, siden de blev konfirmeret, kommer med deres små børn til dåben i deres sognekirke. Hvorfor de gør det er ikke godt at vide, for »vand gør det visselig ikke«. Kun når vandet forenes med ånden og ordet, bliver dåben til genfødselsens bad. Det er ikke for navngivningens skyld, vi bringer vore små børn til dåben; for navngivningen sker på kirkekontoret. Det er for at Guds nådepagt mellem Ham og os kan sluttes, at dåben finder sted. Og det var en evig sæd, der blev lagt i vore hjerter i vor dåb. Og når vi nu ind under høsten vil takke Gud for den høst, der kom i lade, vil vi også takke Gud for den høst, der skal sankes i lade hist i Vor Herres lade, når vor sjæl på underfuld måde — ja, på uforklarlig måde — skal sankes i vor Herres lade på Hans bud og i Hans time. Hver eneste søndag bekender vi også under Dyssegårdskirkens gudstjeneste, at »vi tror på kødets opstandelse og det evige liv«. Hvordan vi skal forstå det eller

fortolke det — ja, det aner jeg ikke, jeg kan blot sige, at jeg tror det af hele mit sind og hjerte.

Måtte vi flere og flere i vort sogn samle os i denne tro, så vi kan sige:

»For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være.

Hans ånd, som alting kan og véd,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til himlen os ledsage«.

Johs. Feveile.

Dåben

Jeg er døbt.

Allerede mens jeg var et lille barn og på ingen måde kunne sørge for mig selv, blev jeg ved den kristne menigheds hånd båret frem til dåben og lagt i Hans arme, der i al evighed forbarmer sig over menneskeheden. Thi vi mennesker kan ikke sørge for os selv og endnu mindre for andre. Vi overgiver vore kære til Guds gode beskyttelse.

Jeg er døbt.

Jeg er optaget som medlem af Guds kirke på jorden. Dette er en høj værdighed. Jeg kan aldrig gøre mig værdig til en sådan hæder. Guds barmhjertighed er en ufortjent gave, som i dåbens synlige tegn er blevet mig til del, allerede inden jeg selv kunne tænke og handle på egen hånd.

Jeg er døbt.

Det bør hjælpe mig i fristelsen. Dåben bør standse mig, når noget ondt lokker. Den, der er døbt, har ikke lov til at handle, hvordan han vil. Han tilhører Guds kirke og menighed. Han er gennem dåben uadskilleligt forbundet med dem, som samles omkring Mesteren. Han har allerede i sin spæde barndom modtaget en velsignelse.

Kan nogen af os fortælle om, hvornår den første anelse om det sande og rette og skønne glimtede frem i barnesindet? Vi kan ikke angive nogen dato eller nogen alder, hvor åndens værk begynder. Derfor har kirken fra gammel tid båret de spæde børn frem til Mesteren, ligesom mødrene gjorde det, dengang han vandrede på jorden.

Som de, beder vi Ham velsigne dem.

Ærkebiskop *Natan Söderblom.*
(† 1931)

Kristendom vælger man ikke!

Kristus blev aldrig valgt. Gud sendte ham, og han var lydig til døden. Og når han nu kommer til os gennem sin kirke, så søger han dem, der ikke kan vælge, dem, der ikke har noget valg. Fordi de kun er jordiske mennesker og sidder fast i hovmod og fejghed og vantro, så de hverken vil eller kan vælge det rigtige. Dem vælger han at være god imod. Dem vælger Gud til at være sine børn.

Det siges i al ægte evangelie-forkyndelse. Måske mest tydeligt (og forargeligt) i barnedåben.

Du, der mener, at du skal vælge religion! Du er udvalgt. Måske du hellere vil være den vælgende og således gøre dig til herre over Gud. Men vi kan aldrig vælge andet end vor egen tilfredsstillelse, og altså en afgud.

Lad os hellere takke Gud, fordi han ikke lader os vælge, men tager magten over os ved Jesu befalinger og kærlighed. Når man f. eks. læser i Det Nye Testamente, kan det ske, at man møder et ord af Jesus, som man ikke kan komme udenom. Han siger: Sådan skal du gøre. Eller der fortælles om, hvordan han tager imod ulykkelige mennesker. Så griber det en med en myndighed ovenfra. Så ved man: Nu skal jeg ikke vælge mellem forskellige opfattelser. Men nu taler Gud til mig og vil have mig med i sin kærlighed.

Så er det ganske vist noget meget personligt, hvor man selv må sige ja eller nej til gaven. Det kan man jo godt kalde, at man skal »vælge Jesus« og »vælge at tro på ham«. Men Gud være lovet, skal vi ikke vælge mellem flere muligheder. For når han taler, gælder det lydlighed eller ulydighed, tro eller mistillid til ham. Det er noget andet end et valg.

I særlige tilfælde kan der selvfølgelig blive tale om, at man skal vælge, hvilket kirkesamfund man skal tilslutte sig. Men hovedsagen er, at Kristus har mødt én og modtaget én; og denne hovedsag vil som regel blive forstyrret, hvis man vil bryde ud af det fællesskab, hvor man mødte ham.

Og så er det heller ikke os, der skal vælge, hvad der er den rette lære. Atter en skør moderne tanke, at vi alle skal være apostle og formulere den kristne tro.

Nej, det er ikke os, der skal finde på det! Der møder os en levende forkyndelse om Kristus og det Guds rige, som han lukkede op for os. Således fra begyndelsen i Det Nye Testamente. Og her ikke en ensrettet lære, men et budskab, der bringes os på forskellige måder.

Kun overfor jødisk moralisme og hedensk filosofi blev de kristne ledere nødt til at trække klare grænser for, hvad der er kristendom. Det må stadig gøres, og der står altid en kamp om, hvad der er kristent budskab, og hvad der er noget andet. Der er aldrig nogen garanteret sand lære, og man kan derfor ofte høre to modsatte meninger i kirken, så man må lytte sig til, hvad der er sandt.

For at lægfolk ikke skal forvirres af de lærdes spidsfindigheder, mener man i de fleste kirkesamfund, at det er bedst at formulere en klar lære for medlemmerne; og jo mindre samfundene er, jo mere ensrettede er de. Så der vil fri-

stelsen til at bryde ud være stor for dem, der ser, at et andet samfund er mere tiltalende.

I vor danske folkekirke løber vi for tiden den risiko at lade alle meninger brydes frit. Det skulle hjælpe os til ikke at hænge os i bagateller, så vi kan samles om det væsentlige. Men det kan jo blive lidt misforstået, når hver af os små præster vil være kirkefædre, og en kirkegænger kaldes »ensrettet«, hvis han ikke er kirkens reformator. Man må have lov til blot at modtage Guds gaver i menigheden, og så prøve at leve efter det.

Vist skal hver af os sige ja eller nej til Kristus og til fællesskabet med ham i menigheden. Men vi skal ikke vælge religion. For Kristus har valgt os til sine disciple.

Pastor S. C. Kemp.

Gaver til den nye kirke

Siden sidste blad har vi haft den glæde at modtage følgende bidrag, for hvilke vi siger megen og oprigtig tak.

Fru Esther Thomsen, Stjerneborg Allé 12: Kr. 25.—. Fru Martha Nielsen, Godhavnvej 27: Kr. 10.—. »Søborg Vognfjederfabrik«: Kr. 1.000.—. »Tuborg Bryggerier«: Kr. 8.000.—.

H. Th. J.

Menighedsmøderne

I efteråret indbydes til følgende menighedsmøder i Dyssegårdskirken:

Tirsdag den 6. oktober kl. 20: Pastor Max W. Olsen: »Kirkebyggeri i fortid og nutid«. — Lysbilleder.

Tirsdag den 3. november kl. 20: Fængselspræst frk. Ruth Vermehren fortæller om sin gerning. — Lysbilleder.

Tirsdag den 1. december kl. 20: Missionær Truels Christensen: »Hvad sker der i Haile Selassies land?« — Lysbilleder og film.

Alle er velkomne!

Præsterne.

Lad os takke Kristus!

Intet samfund er uden religion, og hvis derfor ikke kristendommen forkyndtes iblandt os, så ville der lyde en forkyndelse af de besynderligste og mest overtroiske meninger. Ethvert samfund, i hvilket kristendommen har tabt sin kraft, gynger frem og tilbage, fra vantro til overtro og fra overtro til vantro. Overalt, hvor kristendommen forkyndes, står den som et værn mod synden og forhindrer, at samfundet ikke overskyldes af lasterne. Vel ved vi, at synden i alle dens forskellige skikkelser blomstrer frodigt iblandt os, men dersom synden ikke holdtes nede ved kristendommens kraft, da ville du se den ganske anderledes frækt rejse hovedet og forpøse luften, hvori du lever. Da ville den ikke søge mørket, slagen af sin egen bevidsthed om, at den er mørkets gerning; skamløs og brammende ville den trænge sig frem til dagens klare lys. Kristen-

dommen er en støtte for ærbarheden, retfærdigheden, lydigheden, arbejdsomheden, nøjsomheden, med ét ord: for alle borgerlige dyder, og du ville se menneskene ganske anderledes frit hengive sig til deres tøjlesløse lyster, dersom de ikke holdtes tilbage af hensynet til deres rygter, til det offentlig omdømme, som i sin inderste rod har sin støtte i kristendommen.

Sammenligner vi folkenes tilstand før og efter kristendommens komme, da finder vi en uendelig forskel. Overalt, hvor der ikke er kristendom, har den ene del af menneskene været den anden dels slaver, og det har beroet på forældrenes, navnlig faderens vilje, om det nyfødte barn skulle leve eller dø. Det er kristendommens ånd, der har fået staterne til at pålægge sognene at drage omsorg for de fattige, til at sørge for de syge og afsindige, til at behandle selv forbrydere på en menneskelig måde. De, der aldrig kommer i Guds hus eller nyder nadverens sakramente, eller de, som gør det kun for at følge en gammel skik, uden at deres hjerte er med i deres gerning, har alle modtaget og modtager utallige velgerninger af kristendommen. Men dette vil de naturligvis ikke anerkende, de vil ikke sige Kristus tak, thi det, siger de, er alt sammen en følge af menneskeslægtens almindelige fremgang og udvikling. —

Men vi vil ikke blive trætte af atter og atter at vende tilbage til Kristus og i ånden falde ned for hans fødder og takke ham.

D. G. Monrad.

Kristus frikender

Kristi rige er af en sådan beskaffenhed, at vi sætter al vor ros og trods på nåden. De andre gerninger skal være frie; man skal ikke tvinge nogen til dem, til at blive kristne ved dem, men man skal tillige med gerningerne komme ned til vor næste. Vi skal høre evangeliet sådan, at vi griber, hvad der bliver sagt, så at det bliver skrevet i hjertet. På den måde vil dette lys, disse ord og lygter ret lyse i os, og derved kan vi bedømme al anden lære. Jesus siger sådan til den værkbrudne mand: »Dine synder er dig forladte.« (Mt. 9, 2)

Disse og lignende ord er af den slags, at man griber fat om det i hjertet, da der nemlig intet andet er end nåden — ingen gerninger — hvorved samvittigheden tvinges til at udføre noget. Men med disse ord må du værgе dig imod de falske profeter. Nu har vi fået plantet disse ord lidt. Det kan Djævelen ikke lide. Han sover nemlig ikke. Kryb og insekter vil komme og gøre det snavset. Men sådan må det være. Kristus vil sætte sit ord på prøve og undersøge, hvem der har grebet det eller ikke. Lad os derfor blive på den rette vej til Kristi rige, ikke drive på med gerninger, lov eller bruge tvang, kun evangeliets ord, som giver trøst til samvittigheden: »Vær glad, vær trøstet, dine synder

er dig forladte«. Mærk nu tillige, hvor snævert og hvor vidt Kristi rige er. Der er kun få, som tager sådan mod ordet, at det falder i deres smag, så at de deraf kan fælde den dom om sig selv: Dine synder er dig forladte. Når vi nu så er i Kristi rige, hvad tænker han om synderne? Er der så stadig synder tilstede? Der er ingen, som hører til riget, uden at hans synder ved evangeliet bliver tydelige for ham. Ellers træffer disse ord en ikke. Alle hører evangeliet; men det går ikke ind i hjertet hos alle. Thi de føler ikke alle deres synder. Men evangeliet prædiker, at alt, hvad der er hos os, må være synd. Derfor tilbydes også trøst. Syndsforladelse er tilstede. Skal forladelsen blive mig til del, så må erkendelsen af synderne være der. —

Synd er idel ulykke, tilgivelse idel lykke. Majestæten er stor; det er også stort, at der tilgives. Som nåden er, sådan er også tilgivelsen. Men det må blive smagt i hjertet, hvor store disse ord er, som du må vide at forlade dig på og glad gå i døden ved. —

Martin Luther.

Møder

September

Onsdag den 2.: Kvindekredsmøde hos fru Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Onsdag den 9.: Bibeltime. Østre kreds hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Vestre kreds hos hr. Ewertsen, Sønderdalen 24. (Salme 103).

Onsdag den 23.: Offentligt møde hos hr. Geil, Sønderdalen 12.

Landssekretær P. Hansen, Blå Kors, taler.

NB. Tirsdag den 29.: Basarmøde hos fru Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28.

Oktober

Onsdag den 14.: Fælles bibeltime hos hr. Geil, Sønderdalen 12. (Salme 116).

Onsdag den 28.: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

November

Onsdag den 4.: Kvindekredsmøde hos fru Petersen, Ellegårdsvej 74.

Onsdag den 11.: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Øster Hansen, Hagens allé 25.

Vestre kreds hos hr. Roer, Emdrup Kærvej 14. (Salme 130).

Onsdag den 25.: Offentligt møde hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28. Pastor Zwicky taler.

December

Onsdag den 2.: Kvindekredsmøde hos fru Jepsen, Kildebakkegårds allé 11.

Torsdag den 10.: Julemøde hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28. (Salme 145).

**NB. Søndagsskolen begynder igen søndag den 6. september kl. 13
i Dyssegårdskirken — Alle børn er hjertelig velkomne**